

Kolędnicy Misyjni

2021

Bilgoraj

Mszana Dolna, par. św. Michała Archanioła

Parafia Narodzenia NMP
w Harklowej - Knurów

Siercza

Podczerwone

Poręba Wielka

Kolędniczy Misyjni

Misyjne Materiały Formacyjne

Nr 14

Kraków
Wydział Duszpasterstwa Misyjnego
Kurii Metropolitalnej

ISBN: 978-83-945381-6-3

Redakcja

ks. Tadeusz Dziedzic

s. Bożena Najbar

Zdjęcie na okładce: str 1 - Kolędnicy Misyjni, Kraków,
Wola Justowska, Parafia M.B. Królowej Polski

Kraków, dnia 12 lipca 2021 r.

Arcybiskup
Marek Jędraszewski
Metropolita Krakowski

Drodzy Kolędnicy Misyjni, Opiekunowie, Katecheci i Animatorzy

Bardzo się cieszę, że rozpoczynają się przygotowania do kolejnego już kolędowania w okresie Bożego Narodzenia, aby dzieląc się radosną nowiną o narodzeniu Zbawiciela przypomnieć nam wszystkim, że jeszcze wielu ludzi na świecie nie zna Chrystusa. To piękne, że dzieci, wspierane przez katechetów i opiekunów tak chętnie dają świadectwo swej wiary i zachęcają do tego wszystkich ochrzczonych. W dzisiejszych, trudnych czasach takie świadectwo wiary jest bardzo ważne i konieczne.

Z radością wam wszystkim błogosławię

+ *Marek Jędraszewski*

* Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Krakowski

Wprowadzenie

Drodzy Kolędnicy Misyjni Archidiecezji Krakowskiej

Z wielką nadzieją patrzymy w przyszłość. Mamy nadzieję, że w czasie najbliższych Świąt Bożego Narodzenia będziemy mogli już bez obaw przeżywać to, co dokonało się w ponad dwa tysiące lat temu w Betlejem. Czas pandemii jeszcze bardziej uświadomił nam, jakie są podziały wśród ludzi, jak kraje Trzeciego Świata potrzebują pomocy od nas. To dotyczy spraw materialnych i duchowych. Jako chrześcijanie możemy się przyczynić do tego, aby ludzie umieli się dzielić, pomagać sobie nawzajem. Bogata część ludzkości nie może zapomnieć o biednych, głodujących, chorujących.

Należymy do tych szczęśliwych, którzy znają Chrystusa od młodości. Chociaż nasz kontynent staje się terenem misyjnym, w naszej ojczyźnie, mimo szybko postępujących przemian, nadal możemy innym dać wiele. A dzieląc się wiarą z innymi, sami umocnimy naszą wiarę. Dlatego idźcie chętnie kolędować. Idźcie odważnie, choć mogą nas spotkać trudności. Musimy pamiętać, że tu na ziemi jesteśmy tylko na chwilę. Jezus obiecał, że kto przeżyje to życie z Nim, kto będzie miał dla Niego miejsce w sercu i życiu - otrzyma wieczne zbawienie. Możemy innym pomóc, aby nie utracili tego, co obiecał nam Pan Jezus. Kolędowanie, to wyjątkowa okazja dawania świadectwa.

Tym razem chcemy szczególnie pamiętać o swoich rówieśnikach, którzy żyją w centralnej Azji. Często są biedni i nie mogą swobodnie wyznawać swojej wiary. Możemy im pomóc naszymi modlitwami i ofiarami. Wspomożemy także misjonarzy i misjonarki, którzy w różnych częściach świata głoszą Ewangelię.

Wszystkim opiekunom, katechetkom i katechetom dziękuję za wasze przygotowanie grup kolędników misyjnych i za to, że kolędujecie razem z dziećmi.

ks. Tadeusz Dziedzic

Wydział Duszpasterstwa Misyjnego Kurii Metropolitalnej w Krakowie

Kolędujemy dla dzieci w Kazachstanie, Uzbekistanie i Kirgistanie.

W tym roku nasze kolędowanie misyjne skierowane jest w sposób szczególny do dzieci zamieszkujących Kazachstan, Uzbekistan i Kirgistan, czyli kraje graniczące ze sobą i zajmujące w większości tereny Azji Środkowej z wyłączeniem północno-zachodniej części Kazachstanu, która należy do Europy.

KAZACHOWIE

Kazachowie to naród zaliczany do ludów tureckich zamieszkujący Kazachstan (10 mln), Uzbekistan (1 mln), część Chin (1,5 mln), Rosję (0,5 mln), Mongolię (140 tys.). Niegdyś słynęli z polowań z sokołami i niezwyklej zręczności podczas jazdy konnej. Jako pierwsi na świecie nauczyli się strzelać z łuku w pełnym galopie. To właśnie kazachski jeździec posłużył za wzór nieustraszonego centaury – człowieka-konia. Na ich kulturę wpływ miały głównie kultura mongolska, perska, rosyjska oraz arabska. Słowo “kazach” jest słowem pochodzenia turko-tatarskiego. Według opinii większości badaczy, oznacza ono “wolny człowiek”. Kazachowie byli narodem koczowniczym i rolników kochających swobodę. Posiadali ogromne stada tucznych zwierząt, obfite pastwiska i żyzne ziemie na pogórzach i w dolinach rzek.

Dane geograficzne

Ze względu na wielkość obszaru Kazachstan zajmuje dziewiątą pozycję w świecie. Jest także największym krajem na świecie, który nie ma bezpośredniego dostępu do morza. Większość terytorium kraju stanowią pustynie - 44% i półpustynie - 14%. Stepy zajmują 26% powierzchni Kazachstanu, lasy - 5,5%. W kraju jest 8,5 tys. rzek, 48 tysięcy dużych i małych jezior (największe z jezior to Balkhash, Zajsan i Alakol. Północno-wschodnia część Morza Kaspijskiego należy do Kazachstanu. Morze Aralskie jest podzielone między Kazachstanem i Uzbekistanem. Oddalenie od oceanu powoduje ostry kontynentalny klimat kraju.

Język

W Kazachstanie język kazachski spełnia oficjalnie wszystkie funkcje języka państwowego – jest językiem wykładowym, powstaje w nim bogata literatura oraz inne teksty kultury (film, sztuki teatralne). W rzeczywistości jednak kazachski jest dopiero drugim (po rosyjskim) używanym w państwie językiem, do czego doprowadziła długotrwała rusyfikacja. Od 2025 roku Kazachstan przechodzi na alfabet łaćniński. Obecnie trwają prace nad dostosowaniem alfabetu do języka kazachskiego.

Kultura

Naród kazachski wniósł w spuściznę światowej kultury swoje osiągnięcia w gospodarce i kulturze – ruchomy dom-jurta, siodło i strzemiona dla konia, sztukę wojenną, wzornictwo dywanowe, srebrne ozdoby, melodyjne piosenki i muzykę przypominającą bieg stepowych koni.

Dom Jurta to namiot pokryty skórą lub grubym, wytwarzanym w naturalny sposób filcem (choć zdarzają się też konstrukcje całkowicie zbudowane z drewna), wykorzystywany przez plemiona koczownicze. Koczownicy wybrali okrągły kształt jurty z powodów klimatycznych. W stepie często występują silne wiatry i huragany. Symetryczny, okrągły szkielet jurty daje konstrukcji siłę, która pozwala oprzeć się nawet najtrudniejszym warunkom. Cała konstrukcja jest przenośna. Jej charakterystycznym elementem są otwory dymne, znajdujące się na szczytach dachów. Pokrycie z wełny nie przepuszcza deszczu. Latem w jej środku panuje przyjemny chłód, a zimą ciepło. To ważne z uwagi na duże amplitudy temperatur między latem a zimą w Kazachstanie.

Religia

Przez Kazachstan przebiegał fragment tzw. Wielkiego Szlaku Jedwabnego, czyli dawnej drogi handlowej łączącej Chiny z Bliskim Wschodem i Europą, był on wykorzystywany między III w. p. n. e, a XVII w. n. e. Była to sposobność dla Kazachów do wymiany kulturowej, gospodarczej ale i religijnej. Wzdłuż Szlaku przemieszczały się religie: manicheizm i buddyzm, chrześcijaństwo i islam, który to poczynając od VIII wieku staje się religią dominującą, a więc i religią Kazachów. Główną religią współcześnie jest islam (ponad 70 % ludności), ponad 20% ludności to chrześcijanie, głównie wyznania prawosławnego, około

0,1 % buddyści, około 0,2% - przedstawiciele innych religii, w tym wyznawcy judaizmu.

Polowanie z ptakami

W średniowieczu polowanie z ptakami było przywilejem zarezerwowanym dla pałaców monarszych. Stopniowo ten rodzaj polowania został szeroko rozpowszechniony wśród szlachty wielu państw w Europie i Azji, a początki miał właśnie na terenach Kazachstanu. Ptaki łowcze zawsze były bardzo cenione - jastrząb lub sokół uważane były za ptaki święte, dlatego przypadkowa osoba nie mogła się nimi zajmować. W dawnych czasach, aby przygotować ptaka do przyszłych polowań, ludzie obserwowali gniazdo od momentu składania jaj. Kusbegi (sokolnicy) wiedzieli, że wszechstronny rozwój pisklęcia może nastąpić tylko pod skrzydłem rodzicielskim. Żyli więc w pobliżu gniazd, aż do chwili, gdy pisklęta zaczęły je opuszczać. Dzięki temu mieli wystarczająco dużo czasu, aby poznać cechy biologiczne i nawyki drapieżników w ich naturalnym środowisku.

Kuchnia

Wejście tylko na chwilę w progi gościnnego, kazachskiego domu kończy się zazwyczaj zaproszeniem do stołu, a biesiadowanie rozpoczyna się poczęstunkiem z aromatycznej czarnej herbaty, do której podaje się np. placuszki, kajmak, masło, suszone owoce, orzechy, słodycze. Podstawą żywienia Kazachów jest bez wątpienia mięso, a najpopularniejszym daniem jest beszarmak (dosł. pięć palców). To gotowana konina lub baranina podawana z kawałeczkami ciasta, także gotowanymi w bulionie, duszoną cebulą oraz obficie posypana koprem i natką pietruszki. Beszarmak serwuje się na dużym półmisku, podając do niego specjalne placuszki ak-nan, a do czarek nalewa się bulion. Sposób podania i spożywania potrawy, niezmienny od wieków, poza wymiarem praktycznym, jest pielęgnowaniem istotnej dla nomadów wartości jaką jest poczucie wspólnoty.

Dlaczego nie woda?

Mądrzy przodkowie narodu kazachskiego, wolni stepowi koczownicy wiedzieli, że najlepszym sposobem na zaspokojenie pragnienia w gorących promieniach słońca był łyk sfermentowanego napoju mlecznego,

który nie tylko doskonale gasił pragnienie, ale także zaspokajał głód, odżywiało ciało w białko i witaminy, co było szczególnie cenione w warunkach długich, męczących wędrówek. Znany na całym świecie kumys może nieco zasumieć w głowie. Otrzymuje się go ze świeżego kobyłego mleka, zakwaszonego w dużych skórzanych bukłakach, i słynie ze swej mocy leczniczej, a poza tym wzmacnia odporność. Jest jedynym napojem alkoholowym (poza miodem pitnym), który mogą pić muzułmanie, nie popadając w konflikt z prawem Koranu. Inne bardzo popularne w Kazachstanie mleczne napoje serwowane przy każdej okazji to ajran, przyrządzany na bazie jogurtu (kатыку), i szubat, czyli kwaśne mleko wielbłądzie.

UZBEKISTAN

Uzbekistan zamieszkują głównie Uzbekowie (71%), Rosjanie (8%) oraz ludzie z innych krajów Azji Centralnej (Tadżykistan, Kazachstan). Jedną z mniejszości stanowią także

Ormianie. Uzbekowie mają pochodzenie mongolskie i tureckie, i choć wszyscy są Uzbekami wielu z nich mówi paroma językami. Najbardziej rozpoznawalnym towarem z Uzbekistanu jest bawełna, na której plantacjach pracują praktycznie wszyscy Uzbekowie.

Religia

Wiodącą religią jest islam (85%). Jednak tak jak w przypadku innych krajów Azji Centralnej, w Uzbekistanie islam ma podłoże kulturowe i nie jest w żadnym razie podobne do islamu jaki kojarzy nam się z Pakistanem czy Arabią Saudyjską. Wielu Uzbeków choć jest muzułmanami nie ma nawet pojęcia jak praktykować islam. Choć islam jest ważny w życiu Uzbeków i wielu obrzędów, świąt oraz ceremonie małżeńskie są oparte na islamie, Uzbekcy nie są gorliwymi wyznawcami Allacha.

Język

Oficjalnym językiem jest uzbecki i posługuje się nim około 18 mln ludzi. Około 14% populacji mówi po rosyjsku jako swoim pierwszym językiem, a 5% po tadżycku. Rząd promuje uzbecki oraz uzbecką kulturę, lecz rosyjski jest znany prawie przez wszystkich.

Kultura

W Uzbekistanie wykształciła się także kultura bazarów, gdzie oprócz straganów z dywanami i innymi towarami spotykają się całe rodziny, po to aby porozmawiać oraz napić się herbaty leżąc na czajchanach w herbaciarniach. Kobiety wychodzą za mąż zazwyczaj do 21 roku życia, a małżeństwa są aranżowane lub w większych miastach są wyborem młodych. Jednak i tak ostateczne zdanie mają rodzice. Iśnieje też etykieta przywitań polegająca na uścisku dłoni oraz położeniu lewej ręki na sercu, a ludzie starsi cieszą się szczególnym szacunkiem.

Kuchnia

Kuchnia Uzbekistanu jest podobna do innych w regionie. Głównymi potrawami są: plov czyli chluba narodowa Uzbekistanu, szaszłyki z kozła i owiec, do popicia herbata zielona, a na deser owoce, orzechy, migdały i chałwa. Jak na kraj islamski popularne jest też picie wina, a Uzbekistan ma 14 winiarni. Popularny jest też wypiek chleba z piecach na zewnątrz domów i na ulicach oraz wypiekanie samsy, czyli pieroga z mięsem baranim.

Ubiór

Kobiety noszą tradycyjnie długie suknie oraz chusty na głowach, a mężczyźni kwadratowe czapeczki oraz długie płaszcze bogate we wzory. Natomiast literatura i sztuka uzbecka ma korzenie perskie i tureckie.

KIRGISTAN

Kirgistan to kraj pozbawiony dostępu do morza. Góry zajmują 93% terytorium państwa. Największą wysokość ma położony na południowym wschodzie kraju łańcuch górski Tienszan, gdzie znajduje się najwyższy szczyt Kirgistanu – Szczyt Zwycięstwa o wysokości 7439 m n. p. m. W górach Tienszan znajduje się także największe jezioro Kirgistanu Issyk-kul, będące równocześnie drugim co do wielkości jeziorem górskim na świecie, którego powierzchnia wynosi 6236 km², a głębokość sięga 669 m. Klimat kraju na przeważającym obszarze kontynen-

talny suchy. Niektóre z wysoko położonych obszarów pokryte są wieczną zmarzliną.

Ludność

Tradycyjnym zajęciem Kirgizów było wysokogórskie pasterstwo, myślistwo, a w niektórych regionach uprawa zbóż. Od początku XX wieku przechodzili na osiadły tryb życia, słynęli z wyrobu dywanów i artystycznej obróbki metali. Według ostatniego spisu powszechnego w Kirgistanie zamieszkują przedstawiciele 154 narodowości. Kirgizi w liczbie ok. 3,2 miliona stanowią większość w kraju (73 %). Drugą co do wielkości narodowością są Uzbegy (650 tysięcy). W Kirgistanie zamieszkuje również około 500 tysięcy Rosjan.

Religia

Dominującą religią jest islam (88%). Obecni są także prawosławni chrześcijanie (10%), protestanci (2%), katolicy (0,1%) i inne religie.

Ciekawostki

Dastorkon to „stół” nakryty na... podłodze. Niektóre rodziny na pewno jedzą tak na co dzień. W wielu, jeśli nie we wszystkich domach znajduje się zazwyczaj pokój całkowicie lub częściowo pozbawiony mebli, wyłożony tylko dywanami. Tam na podłodze rozściela się ceratę, czasem przykrytą dodatkowo obrusem i na tej okazałej przestrzeni mieszczą się wszystkie dania. Gospodarze i goście rozsiadają się zaś wokół obrusu, używając – tösżöków. Słowo „tösżök” po kirgisku oznacza zwykłą kołdrę, lecz w tym przypadku chodzi o wzorzyste materace do siedzenia. Takie materace często można zobaczyć w kącie pokoju, gdy ułożone w stosik czekają na następną okazję. Czy to znaczy, że Kirgizi nie mają stołów i łóżek? Owszem, mają, ale przy dużych spotkaniach dastorkon i tösżöki są niezastąpione.

Dwunastoletni cykl odmierzenia czasu

Dwunastoletni cykl odmierzenia czasu był u Kirgizów powszechnym sposobem liczenia lat, także dlatego, że był oparty na roku słonecznym i łatwiej było go powiązać z koczowniczym trybem życia, niż muzułmański kalendarz księżycowy. Dawni Kirgizi za początek roku uważali

Nooruz, wyróżniali dwie pory roku (w związku z cyklem wypasu owiec, ale jeśli wziąć pod uwagę klimat Kirgistanu, to tym bardziej ma sens) i używali nazw miesięcy związanych z czasem rozrodu zwierząt. Nazwy zwierząt oznaczają kolejne lata. Podaję nazwę kirgiską, jej polskie tłumaczenie i ewentualny odpowiednik w kalendarzu chińskim, jeśli jest inny.

Чычкан – Mysz (Szczer) (Szczer)

Уй – Krowa (Bawół)

Жолборс – Tygrys

Коён – Zając (Królik)

Балык – Ryba (Smok)

Жылан – Wąż

Жылкы – Koń

Кой – Owca (Koza)

Мечин – Małpa

Тоок – Kura (Kogut)

Ит – Pies

Донуз – Świnia

Kolejność tych nazw wiąże się z turkijską **legendą o powstaniu kalendarza**. Według niej zwierzęta pokłóciły się o to, komu należy się pierwszeństwo. Koń powiedział: „To ze mnie człowiek ma najwięcej pożytku – mogę go szybko dowieźć, dokąd zechce”. Na to krowa: „Dzięki mnie człowiek ma mleko, masło, ser i mięso. Ja muszę być pierwsza”. Wielbłąd, chcąc pokazać wyższość nad koniem, stwierdził: „Ty nic nie zrobisz, jeśli cię nie nakarmię, a ja mogę długo pracować na pustyni, prawie nie jedząc i nie pijąc”. Owca rzekła: „Człowiek ma się w co ubrać dzięki mojej wełnie, a moje rogi też mu się przydają”. Odezwał się pies: „Przecież to ja pilnuję was wszystkich dniem i nocą!”. Tu wtrąciła się mysz: „Po co się kłócić? Ten stanie na czele, kto jako pierwszy zobaczy nadejście Nowego Roku!”. Wielbłąd, jako największy ze wszystkich, był pewien zwycięstwa. Tymczasem mysz po cichu wdrapała mu się na głowę i to ona pierwsza zobaczyła noworoczny wschód słońca. Pierwszy rok w cyklu jest więc Rokiem Myszy, a wielbłąd w ogóle nie znalazł się w kalendarzu.

Katecheza: Ewangelizacja przez inkulturację - Misje wśród Kazachów.

1. Wprowadzenie (10-15 min)

Modlitwa w intencjach misyjnych papieża Franciszka.

Odczytanie **Łk 10, 1-12** (Wysłanie siedemdziesięciu dwóch) i pogadanka:

- w jakim celu Pan Jezus wysłał uczniów?
- jakie warunki muszą spełnić uczniowie?
- dlaczego uczniowie mają nie pozdrawiać nikogo w drodze? (Blisko wschodni obyczaj wielogodzinnych rozmów. Katecheta ma podprowadzić uczniów na podstawie Ewangelii do wyciągnięcia wniosków, jak istotnym jest poznanie kultury kraju, w którym się głosi Ewangelię).

Centralne punkty katechezy:

1. Ewangelizacja przez inkulturację.

2. Przedstawienie podstawowych informacji o Kazachstanie.

Misjonarz musi poznać i zaakceptować kulturę, zwyczaje, obyczaje i głosić Ewangelię w narodowym kontekście kulturowym.

2. Rozwinięcie (15-20 min)

Katecheta korzystając z wprowadzenia dotyczącego Kazachstanu znajdującego się na poprzednich stronach dzieli się z uczniami najważniejszymi informacjami dotyczącymi tego kraju, a także posługuje się prezentacją multimedialną bogatą w kolorowe zdjęcia prezentujące daną tematykę. Druga część wykładu może być przeplatana piosenką w języku kazachskim pt. „Twoje imię to gorąca miłość”, kolorowanką domu-jurty i krzyżówką.

Obyczaje

Naród kazachski z szacunkiem odnosi się do obyczajów i tradycji odziedziczonych po przodkach. Wiele z nich ma związek z gościnnością, która stanowi jedną z najważniejszych cech narodowych Kazachów. Zasada obowiązująca brzmi – witaj gościa jak posłańca Boga. Drugą wartością, wpajaną od najmłodszych lat, jest szacunek do osób starszych. Z podarunkami związany jest m.in. **obyczaj Suiszi**. Zgodnie z nim wędrowiec, który przyniósł do domu dobre wieści, otrzymywał od gospodarzy cenny podarek w dowód wdzięczności. A gdy do **aułu** zawitał wyjątkowo dostojny gość, należało uhonorować go na znak szacunku po-

darunkiem w postaci konia i drogiego **czapanu** – kaftana z wielbłądziej wełny z perkalową podszewką. Wśród gości wyróżniano osoby specjalnie zaproszone, przypadkowych wędrowców i niechcianych przybyszów. W stosunku do wszystkich obowiązywały te same zasady gościnności, w tym **konakasy**, według której najsmaczniejsze jadlo, najlepsze kąski powinny trafić na talerz gościa. Jeśli pan domu w jakikolwiek sposób sprzeniewierzył się obyczajowi konakasy to w dawnych czasach w stosunku do niego wyciągano konsekwencje. Inny obyczaj – **erulik** – obowiązywał, gdy do aulu sprowadzali się nowi mieszkańcy. Na ich cześć organizowano święto, aby nowo przybyli łatwiej zaadaptowali się w społeczności. Nowym mieszkańcom pomagano w urządzaniu się, sąsiedzi dostarczali drewno, wodę pitną itd. Zgodnie z tradycją zwaną **asar**, kultywującą wzajemną pomoc – rodzina, która zmuszona jest wykonać jakąś pilną, ciężką pracę ma prawo zwrócić się o wsparcie do krewnych, przyjaciół i sąsiadów. Po wykonaniu pracy wszyscy pomagający zapraszani są na ucztę. Natomiast **żyłu** to tradycja niesienia pomocy materialnej, finansowej i moralnego wsparcia osobom, które ucierpiały z powodu klęski żywiołowej (pożaru, powodzi itp.). Takiej rodzinie można podarować bydło, materiały budowlane, odzież czy pieniądze. Przyjście na świat nowego członka społeczności było i jest u Kazachów zawsze okazją do świętowania i zabawy. Fetuje się więc narodziny dziecka, a 3-5 dni później obchodzi się święto z okazji ułożenia noworodka w kołysce, potem następuje obrzęd nadania imienia. Tego dnia, w którym dziecko zrobiło swoje pierwsze kroki, do jurty zaprasza się najstarszego, najbardziej szanowanego mężczyznę w aule. Przecina on nożem specjalne sznurki oplątujące nóżki dziecka. Czyni się tak, aby malec w przyszłości ładnie chodził i szybko biegał.

Muzyka

Jedna z legend głosi, że muzykalność, z której słynie naród kazachski jest darem od Boga. Otóż boska pieśń unosiła się wysoko na niebie, ale przepływając nad rozległym stepem, nieco zniżyła swój lot przy koczowisku Kazachów. Ci, którzy ją usłyszeli, otrzymali niezwykły talent muzyczny, zachwycali nie tylko powszechnością muzykowania, ale i artystyczną swobodą interpretacji. Wśród wielu tradycyjnych instrumentów najbardziej popularna jest:

Dombra – należy do instrumentów szarpanych, najczęściej ma korpus w kształcie gruszy, gryf z zaznaczonymi podziałkami i dwie struny strojone zazwyczaj w kwarcie lub w kwincie. W muzyce ludowej Kazachstanu występuje zarówno jako instrument akompaniujący (dawniej przy opowieściach) i jako solowy. Wykorzystują go współcześni wykonawcy. Dombę uważa się za narodowy instrument Kazachów, jego odpowiedniki znajdziemy także wśród innych narodów turkijskich.

Notatka: Ewangelizacja narodów musi zawsze odbywać się z poszanowaniem miejscowej kultury, zwyczajów, obyczajów i tradycji. Działanie polegające na uwzględnianiu w ewangelizowaniu powyższych czynników nazywamy **inkulturacją**. Działanie Pana Boga nie jest ograniczone tylko i wyłącznie do środowiska chrześcijańskiego. Wierzymy, że Pan Bóg działa w przedziwny sposób w każdym człowieku na całej ziemi, nawet w tym, który nie zna Boga.

3. Zakończenie (10 min)

Modlitwa o obfite owoce zbiorów na rzecz dzieci z Kazachstanu, Uzbekistanu i Kirgistanu.

A. Kolorowanka „Dom-Jurty”

B. Krzyżówka związana z tematem katechezy.

C. Tekst piosenki w języku kazachskim: „Twoje imię to gorąca miłość.”

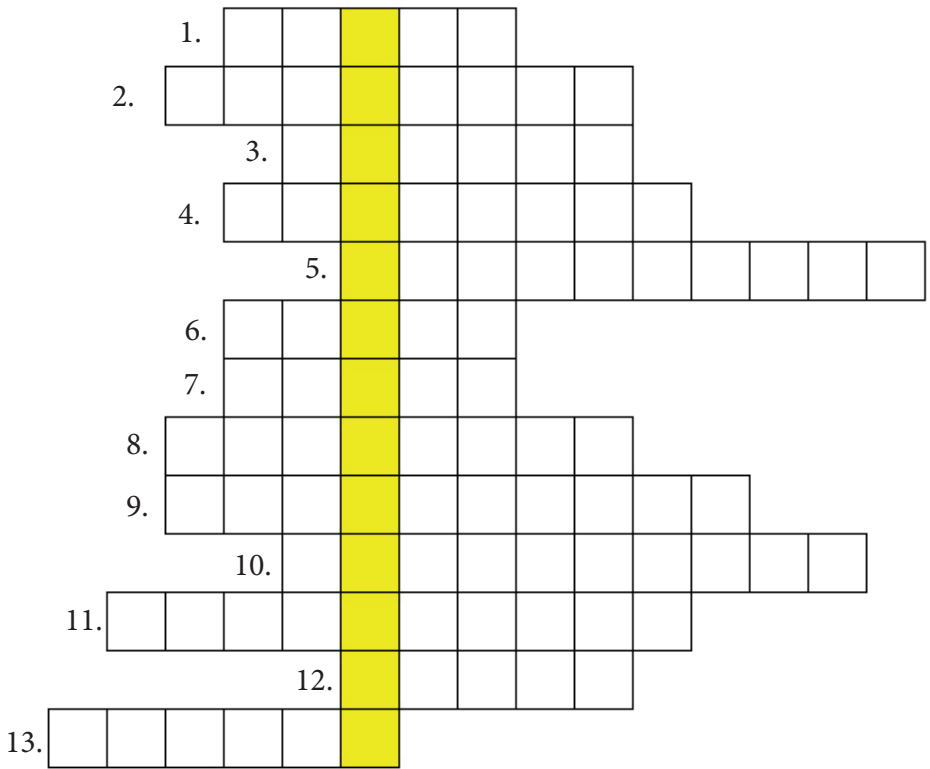
Dom- Jurta

Pytania do krzyżówki z odpowiedziami

1. Najlepiej gasi pragnienie kazachskiego koczownika.
2. Wielki Szlak
3. Słowo pochodzenia tatarskiego, znaczy „wolny człowiek”.
4. Najlepsze kąski dla gości.
5. To główna kazachska cecha narodowa.
6. Zajmują jedną czwartą powierzchni Kazachstanu.
7. Dominująca religia Kazachstanu.
8. W 2025 roku Kazachstan przejdzie na alfabet
9. Mięsna kazachska potrawa.
10. Morze, które nie jest morzem należy do Kazachstanu.
11. Ludność kazachska jest w dużej mierze narodem pochodzenia ...
12. Przenośny kazachski dom.
13. Jeden z narodowych instrumentów muzycznych.

Odp. Mleko, Jedwabny, Kazach, Konakasa, Gościnność, Step, Islam, Łaciński, Beszbarmak, Kaspijskie, Tureckiego, Jurta, Dombra.

Qazaqsha (kirillitsa): Жүрегімді өзгертши Тәңір

*Жүрегімді өзгертши Тәңір,
Сені ғана аңсап тұрайын.
Жүрегімді өзгертши Тәңір,
Саған ғана мойын бұрайын.*

*Сенің атың - Ыстық Махаббат,
Сенің атың - Рақым, Шапағат.
Сұраймын мен Сенен
Бер маған даналық, қанағат.*

*Өмірімді өзгертши Тәңір,
Әлемге мен жарық болайын.
Өмірімді өзгертши Тәңір,
Рухына мен Сенің толайын*

Qazaq tili (latyn): Júregimdi ózgerishi Táńir

*Júregimdi ózgerishi Táńir,
Seni ǵana ańsap turayın.
Júregimdi ózgerishi Táńir,
Saǵan ǵana moyın burayın.*

*Seniń atyń - Ystyq Mahabbat,
Seniń atyń - Raqym, Shapaǵat.
Suraimyn men Senen
Ber maǵan danalyq, qana-ǵat.*

*Ómirimdi ózgerishi Táńir,
Álemge men jaryq bolayın.
Ómirimdi ózgerishi Táńir,
Rýhyńa men Seniń tolayın*

Żurigunde ɣzgetsze Tener

Żurigunde ɣzgetsze Tener	Em C
Siena Rana asa turajem	D Em
Żurigunde ɣzgetsze Tener	Em C
Sagangana mujam burajem.	D Em

Senin atyn ystyk Machabat	Am D
Sjenin atyn Rachym Szapara	G Em
Surajmammyn Sinin	Am
Bier mana danała kanaga	B Em (E7)

Umirende ɣzgetsze Tener
Ruchena mien senin tobajen
Umirende ɣzgetsze Tener
Alemge nien żarak ołaja

Twoje imię to gorąca miłość

Zmień moje serce Boże
Tylko za Tobą tęsknię
Panie zmień moje serce
Kłaniam się tylko Tobie

Twoje imię to gorąca miłość
Twoje imię to Miłosierdzie, Uzdrawienie
Pytam Cię
Czy jest tylko jedna mądrość

Panie zmień moje życie
Będę światłem świata
Panie zmień moje życie
Napełnij mnie Twoim Duchem

Liturgia w dniu rozesłania Kolędników Misyjnych

Wprowadzenie do liturgii słowa

Dzień śmierci męczenników nazywano w starożytności chrześcijańskiej dniem narodzin dla nieba. To niebo zobaczył Szczepan w chwili swej śmierci. To niebo zobaczy każdy z nas, kto wytrwa w prześladowaniach dla prawdy, Ewangelii i Jezusa Chrystusa żyjącego dzisiaj w Kościele. Z uwagą wsłuchajmy się w Słowo, które teraz skieruje do nas Pan.

Modlitwa wiernych

Z ufnością zanieśmy nasze prośby do Boga, naszego miłosiernego Ojca.

1. Módlmy się za papieża Franciszka, aby Dobra Nowina o miłości Boga do każdego człowieka, którą głosi, dotarła do najdalszych zakątków świata. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za dzieci z krajów misyjnych oraz dzieci z Kazachstanu, Uzbekistanu i Kirgistanu – cierpiące z głodu i wszelkiej innej niesprawiedliwości – aby znajdowały wokół siebie ludzi, którzy otoczą je miłością i troską. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za misjonarzy, aby ich posługa przynosiła obfite owoce, a także zachęcała innych do modlitwy i pomocy materialnej dla naszych sióstr i braci z krajów misyjnych. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za Kolędników Misyjnych, aby ich gorliwość i zapał, z jakim wspierają swoich rówieśników doświadczających różnego rodzaju cierpienia, wypełniały ich serca Bożą miłością. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za ludzi, którzy przyjęli kolędników misyjnych w swoich domach, aby zostali napełnieni wiarą, która góry przenosi, nadzieją, która nigdy się nie kończy, i miłością, która wszystko przetrzyma. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy – tak jak Trzej Królowie – potrafili dostrzegać Jezusa w tych najbardziej potrzebujących. *Ciebie prosimy...*

Procesja z darami – komentarz

Świece – Światło Chrystusa – niech nasze serca przekażą ludziom Słowa Światła i Prawdy.

Pismo Święte – List miłosny Boga do nas – niech misjonarze zanoszą ten list na krańce świata.

Krzyż – Znak miłości przekraczającej nawet śmierć – niech towarzyszy wszystkim posłanym.

Flagi narodowe Kazachstanu, Uzbekistanu i Kirgistanu – oddajemy Ci Panie w opiekę mieszkańców Kazachstanu, Uzbekistanu i Kirgistanu.

Czapka kazachska – symbol jednej z wielu kultur - niech wszystkie narody, kultury i religie obejmie Panie Twoja nieskończona miłość.

Chleb i wino – niech ten Pokarm, którym zaraz staniesz się Ty sam Panie, połączy nas w jedną wielką rodzinę Bożą.

Przed rozesłaniem

Na wytrwanie w dawaniu świadectwa Jezusowi, który jest Panem historii przyjmijmy Boże błogosławieństwo.

Błogosławieństwo i rozesłanie Kolędników Misyjnych

Wszechmogący Boże, Ty posłałeś na świat swojego Jedynego Syna, Jezusa Chrystusa, by głosił ludziom Ewangelię zbawienia, wysłuchaj prośby zgromadzonego tu ludu i prowadź wszystkich do poznania Twojej prawdy. Spójrzij łaskawie na wspólnotę zgromadzonych tutaj Dzieci, które jako Misyjni Kolędnicy pragną głosić radość z narodzenia Twego Syna, niech znajdą życzliwe przyjęcie w domach naszych Rodzin.

Niech Was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec, Syn i Duch Święty.

Amen

Z KOLEĐĄ MISYJNĄ W DOMU

KAZACH:

Hej te piękne stepy
Pustynne i bez końca, rety
Czy jest tam ktoś na horyzontu niebie
Kto przyjdzie, gdy będę w potrzebie?

MARYJA:

Ach przyszedł ten Syn Mój Przemily
Drogi Kazachu Trwożliwy
Przyszedł, przyniósł radość nam wielką
Nie kwap się więc tą rozterką.

KAZACH:

Na sokoła i rumaka mego
Toż to coś niesłychanego
Pan Zbawiciel Władca Świata
Lud Kazachski dzisiaj brata.

JÓZEF:

Bo my w niebie wszystko wiemy
Że wy na tej ślicznej ziemi
Wiele kultur i religii macie
i żyć w zgodzie się staracie.

KAZACH:

Dom kazachski jest otwarty
Gościnność jest tu nie na żarty.
Pokój tu budować chcemy
Póki tu stąpamy, tu żyjemy.

MARYJA:

Serce rośnie widząc jak ten Lud kazachski
Mimo przeszkód i trudności
Pragnie żyć cnotami
Nie mrzonkami, ani snami.

JÓZEF:

Gospodarze mili
którzyście tu nas przyjęli
Czy wy wiecie że na świecie
w Kazachstanie także czasem
Ginie z głodu małe dziecię
Pomoc dajmy mu tym razem.

KOLEDNICY:

Kazachskie dzieci dziś wspieramy
Licznymi darami, datkami i modlitwami
Dołączcie do Nas Kochani Ludzie
Bierzcie z nami udział w tym cudzie.

MARYJA:

A Synuś mój niebiański, Drogi
Zawita w te Wasze zacniuchne progi
Błogosławić Wam rok cały będzie
Uwierzcie, nie tylko przy kolędzie.
I w trudach i w szczęściu i znoju
Mieszkać będzie w każdym pokoju.

Pielęgnujmy dobro, które płynie z kolędowania misyjnego

SPRAWOZDANIA Z KOLEĐOWANIA MISYJNEGO 2020

Biłgoraj

Wychodzili do nas całymi rodzinami

Kolęda misyjna wyglądała u nas w tym roku nieco inaczej. Wszystko za sprawą panującej pandemii. Ze względów bezpieczeństwa poprosiliśmy naszego Ks. Proboszcza, aby ogłosił parafianom, że w tym roku pójdziemy w „skromnym” składzie (tylko św. Rodzina) i nie będziemy wchodzić do domów. Tym razem zapraszamy, aby wyjść do nas na zewnątrz. Był to prawdziwy eksperyment, ... który się udał!

Ludzie nie tylko z radością otwierali domy. Wychodzili całymi rodzinami. Włączali się w śpiew kolęd, ale zapraszali nas do siebie, otwierając okna i wychodząc nam naprzeciw. Wróciliśmy radośni i ze sporym groszem misyjnym, jednogłośnie orzekając, że warto dla Boga i jego spraw ryzykować.

Młodzież z Koła Misyjnego działającego przy Szkole nr 1 i przy Parafii WNMP w Biłgoraju

s. Helena Dusza

Kraków - Prokocim, Kaplica św. Mikołaja z Tolentino, parafia Matki Bożej Dobrej Rady

A Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami

Epidemia przyniosła trudny czas dla nas wszystkich. Jednak mając świadomość, że choroba, a przede wszystkim kryzys wywołany epidemią (zamknięcie granic, izolacja, niemożność zarobkowania, by się utrzymać, głód) dotknęły o wiele bardziej kraje trzeciego świata niż państwa wysoko rozwinięte, tym bardziej chcieliśmy kontynuować niesienie pomocy misjom. Tak więc pomimo obostrzeń kolędowanie misyjne w naszej Kaplicy odbyło się, choć w nieco innej formie. Nie mogliśmy odwiedzić ludzi w swoich domach czy mieszkaniach, za to nic nie stało na przeszkodzie, aby kolędować przed kościołem i w ten sposób zbierać datki dla Masajów. Ośmioro dzieci i młodzieży utworzyło jedną grupę kolędniczą. Takie rozwiązanie było

najkorzystniejsze dla formy tegorocznego kolędowania. Kolędnikami były w większości rodzeństwa z trzech zaprzyjaźnionych rodzin i zarazem dzieci, które już kolędowały w ubiegłych latach: Weronika, Milenka i Dorotka, Ala i Mateusz, Sara i Ania oraz drugi Mateusz. Spotkania przygotowujące do kolędowania misyjnego odbywały się w grudniowe soboty w salce przykościelnej. Na próbach skupiliśmy się przede wszystkim na poznawaniu życia Masajów i dowiadywaniu się, jakie występują u nich problemy, braki i w jaki sposób można im pomóc. Korzystaliśmy z przygotowanych materiałów do kolędowania misyjnego. Oglądaliśmy filmiki o Masajach w Kenii i Tanzanii nagrane przez posługujących tam misjonarzy. Już na pierwszym spotkaniu rozdzieliliśmy role kolędnicze: były dwie Masajki, dwa Aniołki, król oraz oczywiście Maryja i Józef. Najstarsza, Weronika prowadziła śpiewy, przygrywając na ukulele.

Kolędowanie misyjne rozpoczęliśmy już w pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia po dwóch Mszach Świętych przed naszą Kaplicą. Mimo obostrzeń w Kościołach zgromadziło się dość sporo ludzi, którzy chętnie oglądali przygotowaną przez Kolędników scenkę, wrzucając do skarbonki ofiarę na misje. Wszystkim udzielała się radość, pewnie, tym bardziej że poprzez izolację społeczną brakowało spotkań z drugim człowiekiem. Dwa dni później, w niedzielę, 27 grudnia kolędowaliśmy również w podobnej formie w Kościele parafialnym na zaproszenie Księdza Proboszcza. Najpierw scenkę kolędniczą przedstawiliśmy podczas Mszy Św. po kazaniu. Takie wyróżnienie grupy kolędniczej spowodowało, że poczuliśmy się wszyscy bardzo ważni. Kolędnicy poprowadzili także modlitwę wiernych. Dzięki transmisji mogli nas oglądać również wierni uczestniczący we Mszy Św. online. Ksiądz Proboszcz opowiedział, że osobiście zna księdza Marka Gizickiego, misjonarza posługującego w Tanzanii i zachęcił do wsparcia dzieła Kolędników. Następnie nasze kolędowanie przeniosło się poza Kościół, obok żywej szopki, przygotowanej przez parafię. Miejsce to zgromadziło wielu ludzi, małych i dużych, tym bardziej, że pogoda dopisywała i pięknie świeciło słońce. Wszyscy chętnie i z radością włączali się we wspólny śpiew kolęd.

Dobrym słowem i wesołym śpiewem przy dźwiękach strun ukulele sprawiliśmy, że Boże Narodzenie przyjęło konkretny wymiar miłości

wcielonej. Była radość, dobroć, życzliwość, były serca wrażliwe na drugiego człowieka, zwłaszcza na potrzeby tych najmniejszych, żyjących na drugim krańcu świata.

Aneta Forys

Kraków – Wieczysta, parafia Matki Bożej Ostrobramskiej

Misjonarzami mamy być zawsze - nawet pośród pandemii

Ten rok dla Kolędników Misyjnych, chyba nie tylko na Wieczystej, był wyjątkowym wyzwaniem... Zastanawialiśmy się, czy w ogóle uda nam się cokolwiek zrobić... No ale jak to? Przecież w tym roku obchodzimy okrągły jubileusz naszej misyjnej działalności na Wieczystej i z powodu pandemii mielibyśmy zawiesić naszą pomoc misjom? Zapomnieć o tych, do których na swój sposób Pan Bóg też nas posyła? Na to nie mogliśmy pozwolić! Przecież misjonarzami mamy być zawsze, a wspólnie z Panem Bogiem tyle super rzeczy można zrobić, nawet takie, które wydają się niemożliwe! No i udało się! Dzięki wsparciu ks. Proboszcza - o. Tomasza, który nie wyobrażał sobie Misyjnego Dnia Dzieci bez Dzieci - 6 stycznia, w Uroczystość Objawienia Pańskiego u żłóbka Pana Jezusa nie zabrakło i w tym trudnym roku Kolędników Misyjnych. Po wspólnie przeżytej Eucharystii, w strojach misyjnych, ze śpiewem na ustach i tanecznym krokiem wyruszyliśmy do żłóbka Pana Jezusa. Ponieważ tegoroczne kolędowanie misyjne było z myślą o Masajach, dlatego śpiewaliśmy pieśń południowo afrykańską „Siyahamba”, co tłumaczy się „Idziemy w świetle Boga”. Gwiazda prowadziła Mędrców do Jezusa; jeśli my chcemy być odbłaskiem tej Gwiazdy, no to też powinniśmy wskazywać innym drogę do Pana Jezusa - być taką iskierką misyjną, która będzie prowadzić innych do Tego, który jest naszym Światłem i Zbawieniem. Wiele osób zostało jeszcze, aby posłuchać małej inscenizacji, którą przygotowaliśmy i wesprzeć dzieło misyjne swą modlitwą i ofiarą. Nasi Parafianie znowu nie zawiedli. Nawet w tym trudnym roku, jeszcze bardziej poczuli się odpowiedzialni za to dzieło misyjne, które razem współtworzymy. Niech Pan Jezus wynagrodzi im hojność serca i nam wszystkim błogosławi.

Kolędnicy Misyjni z s. Sylwią i p. Elą

Koźmice Wielkie

Dobro, którym się dzielimy z innymi, zawsze do nas wraca!

Miniony rok był dość wyjątkowy i niełatwy dla nas wszystkich. Szczególnie trudny był dla tych najuboższych i najbardziej potrzebujących, również dla dzieci w krajach misyjnych. W związku z tym szukaliśmy różnych sposobów pomocy, bo tradycyjne kolędowanie w domach nie było w Koźmicach Wielkich możliwe.

Dzieci 5 i 6 - letnie z oddziału przedszkolnego Szkoły Podstawowej im. Obrońców Westerplatte, z wielkim zapałem wyraziły chęć pomocy Masajom. Po obejrzeniu filmu o sytuacji masajskich dzieci, przygotowały scenkę kolędniczą, w której zachęciły do pomagania misjonarzom, a przez to samym Masajom. Pomocy można było udzielić przez:

- wrzucenie ofiary do oznaczonej puszki przy wejściu do przedszkola (plakat informacyjny na drzwiach) w dniach 18 XII 2020 – 7 I 2021
- złożenie ofiary do puszki podczas zbiórki w kościele parafialnym w Koźmicach Wielkich, po Mszach Świętych w dniu 6 I 2021 r.
- dokonanie wpłaty przez portal Pomagam.pl - wsparcie dla misjonarzy z archidiecezji krakowskiej <https://pomagam.pl/kol20misyj20misyje>
- dokonanie wpłaty internetowej za pośrednictwem strony <https://www.katolikwspiera.pl/pomoz-masajskim-dzieciom.html>

Bardzo dziękuję dzieciom z zerówki, ich Rodzicom oraz wychowawczyni - pani Joannie Suder, a także Ks. Proboszczowi Milanowi Michalakowi za pomoc w zorganizowaniu tegorocznej akcji Kolędników Misyjnych.

Dobro, którym się dzielimy z innymi, zawsze do nas wraca!

Dorota Kabat - katechetka

Mszana Dolna parafia Św. Michała Archanioła

W niedzielę 31 stycznia 2021 r. Kolędnicy Misyjni z Parafii św. Michała Archanioła w Mszanie Dolnej podczas trzech Mszy Świętych przed południem przedstawili krótkie Jasełka Misyjne, a po nich zbierali do „misyjnych skarbonki” ofiary, które zostały przekazane na potrzeby Misji.

s. Maria Rokosz

Nowy Targ parafia Św. Jana Pawła II

W tym roku dzieło kolędowania misyjnego w parafii Św. Jana Pawła II w Nowym Targu ze względu na obostrzenia epidemiologiczne przebiegało inaczej niż w poprzednich latach, kiedy to dzieci odwiedzały domy parafian, do których zostali zaproszeni. Tym razem wydarzenie to przybrało nietypową, niemniej ciekawą formę. Miało ono miejsce w dniu uroczystości Objawienia Pańskiego tj. 6 stycznia, kiedy jest obchodzony Światowy Misyjny Dzień Dzieci. Wtedy to grupka dzieci pięknie ubranych w stroje misyjne na każdej Mszy Świętej po wysłuchaniu Ewangelii oraz słowa wprowadzenia wygłoszonego przez księdza Tomasza Bochnaka, zaprezentowała scenkę misyjną. Kolędnicy zakończyli występ tradycyjnie śpiewem kolędy z towarzyszeniem instrumentów muzycznych. Po Mszy Świętej dzieci do przygotowanych skarbonek zbierały ofiary przeznaczone na misje.

Urszula Hanula

Knurów i Harkłowa

W środę - 6 stycznia 2021 roku - chętni uczniowie oraz absolwenci Szkoły Podstawowej im. św. Kingi w Knurowie biorący udział w dziele Kolędników Misyjnych wraz z uczniami i absolwentami ze Szkoły Podstawowej w Harkłowej przez wspólne kolędowanie oraz występ misyjny przybliżyli nam w tym roku sytuację dzieci masajskich i zaprosili do wsparcia modlitewnego i ofiarnego. Dziękuję Księdzu Eugeniuszowi Dziubkowi proboszczowi naszej parafii, Pani Wiolecie Klamerus (nauczycielce języka polskiego) oraz opiekunowi zespołu góralskiego Pani Joannie Plewa za pomoc w tym ważnym wydarzeniu misyjnym. Bóg zapłać.

Monika Klamerus-Czaja

Podczerwone

25 grudnia 2020 r. dzieci i młodzież z parafii Matki Boskiej Bolesnej w Podczerwonym kolędowały po raz kolejny jako „Kolędnicy Misyjni” - w tym roku wyjątkowo w kościele, po Mszach Świętych.

Parafianie jak zawsze nie zawiedli - dopisali swoją obecnością i ofiarnością.

Danuta Skorupa, katecheta

Poręba Wielka

Tegoroczne kolędowanie w parafii Matki Bożej Fatimskiej w Porębie Wielkiej przebiegło zupełnie inaczej. Nie wyruszyliśmy jak co roku do domów naszej parafii z Dobrą Nowiną. Jednak nie zapomnieliśmy o naszych zobowiązaniach i postanowieniach wynikających z bycia przyjacielem Misji. Zorganizowaliśmy w Uroczystość Trzech Króli po każdej Mszy Świętej zbiórkę przed Kościołem. Ofiary, które zebraliśmy wesprą dzieła misyjne i naszych podopiecznych z Madagaskaru. Dziękujemy ks. Proboszczowi Zdzisławowi Bogdanikowi za wsparcie naszej zbiórki, a wszystkim ofiarodawcom za otwarte serca.

Dzieci z Kółka Misyjnego w Porębie Wielkiej

s. Agnieszka Szczygieł - katechetka

Siercza

Piękna lekcja wsparcia

Sierczańskie Nutki – taką nazwę ma nasza dziecięca scholka działająca przy Parafii – zgłosiły chęć „kolędowania” dla misji. Nie bardzo wiedziałyśmy, jak to zrobić, bo wiadomo, ograniczenia z powodu pandemii, nie pozwoliły nam odwiedzać Rodzin, jak co roku. Po różnych propozycjach, pomysłach i dyskusjach podjęliśmy decyzję, że w tym roku Kolędnicy Misyjni z Sierczy zorganizują pomoc misjom, przy Parafii. Dzieci podzieliły się na grupy, po kilka osób (4-5), przygotowały czytania, psalm i modlitwę wiernych, jednym słowem objęły liturgie na czterech Mszach świętych (8, 9, 11 i 15). Dzieci stanęły na wysokości zadania, pięknie przygotowały czytania mszalne, wyćwiczyły psalm śpiewając go na górnym C oraz pomodliły się podczas modlitwy wiernych - czytając wezwania. Piękne było to, że dzieci wspierały się, bo niektóre nie potrafiły zaśpiewać psalmu, więc te, które już były np.: na Mszy Świętej o godz. 8.00, zostały jeszcze na 9.00, by wesprzeć grupę słabiej śpiewającą. Dzieci wystroili się w stroje, jak co roku, czyli: Matka Boża, św. Józef, Aniołowie, Pasterze, Krakowianka, nie brakło też murzynka z Afryki.

10 stycznia w niedzielę Chrztu Pańskiego, dzieci dwoiły się i troiły, by zebrać ofiarę na misję. Parafianie byli bardzo hojni, uśmiechali się do nas, robili z nami zdjęcia, rozmawiali i oczywiście obdarowywali ła-

kociami, jak co roku w domach. Dla dzieci była to niedziela misyjna, piękna lekcja zaangażowania, współpracy, ofiary, wsparcia, modlitwy i wspólnego celu. Bogu niech będą dzięki za te dzieci, że szukają czegoś więcej, że dzieło misyjne Kościoła leży im na sercu.

A oto teksty, które dzieci po Mszy świętej recytowały:

Prosimy WAS mili Państwo
Dajcie nam dziś coś w darze
My to wszystko zbierzemy razem
I to będzie dla naszych siostr i braci darem.

Niech WAM Drodzy Parafianie
Jezus, w którego wierzycie
Błogosławi na całe życie
Dzięki Waszej życzliwości
Sprawicie Bogu i Misjonarzom wiele radości.

s. Rafaela

Skawina, parafia Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza

Radość z poczucia, że możemy pomóc

Bardzo cieszę się, że mogłam wziąć udział w kolędowaniu choć w tym roku było inaczej. Po raz kolejny połączyliśmy radość z wysiłkiem i pomogliśmy. Nie chodziliśmy od domu do domu, a scenkę kolędową przedstawialiśmy pod koniec każdej Mszy Świętej. Wzruszający był odbiór słuchających nas ludzi. Ogromna jest radość z poczucia, że możemy pomóc naszym braciom z tak daleka.

Helenka, uczestniczka kolędy

Szlembark

W Uroczystość Objawienia Pańskiego w Kościele pw. Niepokalanej Serca NMP w Szlembarku inaczej jak dotąd ze względu na pandemię, grupa dzieci reprezentujących Kolędników Misyjnych, przeprowadzili zbiórkę pieniężną na potrzeby dzieci masajskich. Zbiórka poprzedzona była Mszą Św. i modlitwą za misje i misjonarzy. W ten sposób pragniemy pomóc potrzebującym.

*Kolędnicy Misyjni ze Szlembarku z katechetką
Anna Komperda*

REGULAMIN KONKURSU PLASTYCZNEGO

Temat: „Droga do świętości św. Ignacego Loyoli”

Uczniów szkół podstawowych i szkół specjalnych zapraszamy do udziału w Konkursie Plastycznym „Droga do świętości św. Ignacego Loyoli”. Konkurs zostaje objęty Honorowym Patronatem przez Ks. Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego

§ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Regulamin dotyczy Konkursu „Droga do świętości św. Ignacego Loyoli” zwanego dalej „Konkuresem”.
2. Organizatorem Konkursu jest Wydział Duszpasterstwa Misyjnego Kurii Metropolitalnej w Krakowie, zwany dalej „Organizatorem”.

§ 2

CELE KONKURSU

Celem głównym konkursu jest przybliżenie dzieciom postaci św. Ignacego Loyoli w 500. rocznicę jego nawrócenia i 400-lecia jego kanonizacji, i ogłoszonego Roku Ignacjańskiego. Warto zauważyć, że św. Ignacy Loyola już pierwszych swoich współbraci założonego przez siebie Zakonu Jezuitów - wysyłał na misje i swoją działalnością objął wszystkie kontynenty.

Cele szczegółowe:

1. Przybliżenie i pogłębienie wśród dzieci wiedzy o życiu, działalności, twórczości i osobowości św. Ignacego Loyoli.
2. Odwołanie się do nieprzemijających wartości i idei tkwiących w życiu i działalności św. Ignacego Loyoli.
3. Rozwijanie wyobraźni oraz twórczych umiejętności dzieci.
4. Prezentacja i popularyzacja plastycznej twórczości dzieci.

Poznanie drogi życia św. Ignacego Loyoli pozwoli dzieciom doświadczyć jak wielkie znaczenie ma w życiu każdego człowieka pielęgnowanie i realizacja głębokich pragnień serca, które nosimy od dzieciństwa.

§ 3

WARUNKI UCZESTNICTWA W KONKURSIE

1. Konkurs przeprowadzany jest w kategorii plastycznej.
2. Konkurs ma charakter otwarty i adresowany jest do uczniów klas 0-VIII szkół podstawowych oraz uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych.
3. Udział w Konkursie jest dobrowolny i bezpłatny.
4. Warunkiem udziału w Konkursie jest wyrażenie zgody przez rodzica/rodziców lub prawnych opiekunów ucznia.
5. Konkurs odbywa się w terminie od 1 października 2021 r. do 30 listopada 2021 r. Prace dostarczone po tym terminie nie będą podlegały ocenie.
6. Wyniki nagrodzonych prac będą opublikowane do końca grudnia 2021 roku na stronie internetowej Wydziału Duszpasterstwa Misyjnego Kurii <https://misje.diecezja.pl/> Tam również zostanie podany sposób przekazania dyplomów i nagród – ze względu na czas pandemi.
7. Organizator zastrzega sobie prawo do wydłużenia czasu trwania Konkursu poza termin określony w pkt. 6 niniejszego paragrafu, o czym poinformuje Uczestników Konkursu m.in. za pośrednictwem strony internetowej.
8. Oficjalna strona internetowa Konkursu, zwana dalej „Stroną Internetową”, znajduje się pod adresem: <https://misje.diecezja.pl/>

§ 4

ZASADY KONKURSU

1. Konkurs polega na plastycznym przedstawieniu tematu.
 - a. grupa I: klasy 0 – III,
 - b. grupa II: klasy IV – VI,
 - c. grupa III: klasy VII – VIII
 - d. grupa IV: uczestnicy ze szkół specjalnych
2. Konkurs obejmuje trzy grupy wiekowe:
3. Uczestnik Konkursu może zgłosić tylko jedną pracę konkursową. Prace mają mieć charakter indywidualny, a nie zbiorowy.

Uczestnik samodzielnie wybiera formę, w jakiej przedstawi wybrane przez siebie zagadnienie.

4. Prace plastycznie mogą być wykonane dowolną techniką plastyczną (włącznie z grafiką komputerową), format pracy nie może być mniejszy niż A4 i nie może być większy niż A3. Prace plastyczne mogą być wykonane ręcznie lub przy użyciu narzędzi komputerowych przeznaczonych do tworzenia grafik lub prac pisemnych. Prosimy nie używać materiałów łatwo psujących się i spożywczych.
5. Prace konkursowe muszą być opatrzone na odwrocie metryczką (imię, nazwisko, wiek/klasa, adres, telefon, adres e-mailowy, nazwa i adres szkoły, którą reprezentuje autor pracy, imię i nazwisko opiekuna – dane piszemy drukowanymi literami bądź komputerowo).
6. Prace należy dostarczać do dnia 30 listopada 2021 r., na adres: Wydział Duszpasterstwa Misyjnego Kurii Metropolitalnej: 31-004 Kraków ul. Franciszkańska 3, z dopiskiem: Konkurs Plastyczny: „Droga do świętości św. Ignacego Loyoli”.

§ 5

ROZSTRZYGNIĘCIE KONKURSU

1. Wszystkie prace konkursowe podlegają ocenie powołanej przez Organizatora Komisji Konkursowej, zwanej dalej „Komisją”.
2. Skład oraz tryb działania Komisji ustali Organizator.
3. Posiedzenie Komisji Konkursowej odbędzie się w terminie między 1 a 15 grudnia 2021 r.
4. Organizator zastrzega sobie prawo do wydłużenia czasu trwania posiedzenia Komisji Konkursowej Konkursu poza termin określony w pkt. 3 niniejszego paragrafu, o czym poinformuje Uczestników Konkursu m.in. za pośrednictwem strony internetowej <https://misje.diecezja.pl/>
5. Wyniki Konkursu, w tym imię i nazwisko i/lub nazwa szkoły laureata wraz z ewentualnymi odredakcyjnymi komentarzami mogą być publikowane przez Organizatora na stronie internetowej <https://misje.diecezja.pl/> oraz w inny sposób w ogłoszeniach o Konkursie.

6. Prace laureatów mogą być udostępniane przez Organizatora na stronie internetowej oraz w mediach społecznościowych, a także mogą być powielane na wszelkie inne sposoby, w tym w materiałach drukowanych.
7. Prace nadesłane na konkurs przechodzą na własność organizatora i nie będą zwracane autorom.

§ 6

NAGRODY

1. Za zajęcie określonych miejsc w Konkursie Organizator przewiduje nagrody, które nie mogą być wymienione na ekwiwalent pieniężny.
2. Każdy z laureatów Konkursu uzyska materiały promocyjne Organizatora.
3. Organizator zastrzega sobie prawo do zmian w postanowieniach ust. 1 niniejszego paragrafu, wynikających ze zmiennej liczby nagród do przyznania oraz decyzji Komisji.

§ 7

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Biorąc udział w Konkursie Uczestnik potwierdza, że wyraża zgodę na zasady Konkursu zawarte w niniejszym Regulaminie.
2. Wysłanie zgłoszenia na Konkurs jest równoznaczne z akceptacją Regulaminu Konkursu.
3. Regulamin niniejszego Konkursu jest dostępny na stronie: <https://misse.diecezja.pl/> oraz w siedzibie Organizatora.
4. Administratorem danych osobowych jest Organizator. Dane osobowe przetwarzane są wyłącznie w celu przeprowadzenia Konkursu oraz nie będą udostępniane innym odbiorcom. Podstawą przetwarzania danych osobowych jest zgoda wyrażona przez rodziców lub prawnych opiekunów.
5. Organizator wskazuje, że Uczestnik ma prawo do żądania dostępu do swoich danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, wniesienia sprzeciwu wobec takiego przetwarzania, przenoszenia danych, wniesienia skargi do organu nadzorczego, cofnięcia zgody na przetwarzanie danych osobowych.

6. Dane osobowe laureatów Konkursu będą przetwarzane wyłącznie na zasadach określonych w niniejszym Regulaminie, w szczególności w celu opublikowania wyników Konkursu oraz przekazania laureatom nagród konkursowych. Dane osobowe ww. osób przetwarzane będą przy zachowaniu zasad określonych w obowiązujących przepisach prawa.
7. Podanie danych osobowych ma charakter dobrowolny, przy czym brak przekazania danych osobowych uniemożliwia wysłanie przyrzeczonych w Konkursie nagród.
8. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym regulaminie zastosowanie znajdować będą przepisy Kodeksu Cywilnego, a w szczególności art. 919–921 Kodeksu Cywilnego.
9. Interpretacji regulaminu dokonuje Organizator.
10. Regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

QUIZ MISYJNY ON-LINE

Temat: „Obecny na całym świecie – św. Ignacy Loyola”

Organizatorem QUIZU jest Wydział Duszpasterstwa Misyjnego Kurii Metropolitalnej w Krakowie.

Patronat Honorowy Quizu

Konkurs obejmuje Honorowym Patronatem Ks. Arcybiskup Marek Jędraszewski Metropolita Krakowski.

Cel Quizu

Celem QUIZU jest zapoznanie się z postacią św. Ignacego Loyoli w 500. rocznicę nawrócenia, 400-lecia jego kanonizacji i ogłoszonego Roku Ignacjańskiego.

Quiz skierowany jest do uczniów szkół średnich i branżowych.

Film dokumentalny o św. Ignacym Loyola

Quiz przeprowadzony zostanie z wiedzy na temat postaci św. Ignacego Loyoli zawartej w filmie dokumentalnym o św. Ignacym, przygotowany przez Biskupa Roberta Barrona i jego ekipę „Word on Fire”. Link do tego filmu będzie udostępniony osobom, które zgłoszą swój udział w Quizie.

Termin Quizu

QUIZ odbywać się będzie na terenie Archidiecezji Krakowskiej w dniu 28 października (czwartek) 2021 roku. Proponujemy szkołom przeprowadzenie quizu w godz. 9.00-12.00.

Wyniki i nagrody

Po przesłaniu wyników quizu trzech osób, które uzyskają największą liczbę punktów w szkole i ich podsumowaniu i zestawieniu z wynikami wszystkich szkół zostaną wyłonieni zwycięzcy: I, II i III miejsce. Dla tych osób zostaną przesłane nagrody, a wszystkim uczestnikom quizu dyplomy.

Regulamin Quizu

Formularz zgłoszenia szkoły do Quizu oraz Regulamin w formie PDF do ściągnięcia jest na stronie internetowej wydziału misyjnego:

<https://misje.diecezja.pl/>

<https://misje.diecezja.pl/aktualnosci/quiz-misyjny-obecny-na-calym-swiecie-sw-ignacy-loyola/>

ARCHIDIECEZJALNE SPOTKANIE KOŁĘDNIKÓW MISYJNYCH Kraków - 8 stycznia 2022

Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie - Białych Morzach

Szczegółowy program spotkania będzie podany na stronie internetowej wydziału: <https://misje.diecezja.pl/>

SPOTKANIA MISYJNE W SZKOLE I PARAFII

W związku z ograniczeniami w organizowaniu spotkań z powodu pandemii proponujemy spotkania misyjne on-line, które przeprowadzimy w dowolnym czasie w godzinach przedpołudniowych i popołudniowych. Datę oraz formę spotkania prosimy ustalić telefonicznie albo e-mailowo. Osoba do kontaktu:

s. Bożena Najbar tel: 668 688 096, e-mail: bozena.najbar1@gmail.com

Zgłoszenie udziału w spotkaniu Kolędników Misyjnych

Grupa/klasa
Imię i nazwisko opiekuna
Adres
Tel.....
E-mail.....
Liczba uczestników
Liczba opiekunów
Środek transportu
Proszę o film ze spotkania (tak/nie)

Uwaga! Należy wziąć pod uwagę aktualne obostrzenia związane z pandemią. Jeśli wystąpią w tym względzie przeszkody, spotkanie Kolędników Misyjnych w dotychczasowej formie nie odbędzie się. Wówczas proponujemy wersję spotkania on-line. O zmianach będziemy informować na stronie internetowej wydziału misyjnego. Można także kontaktować się telefonicznie i e-mailowo.

Tel. 668 688 096, e-mail: wydzialmisyjnykrakow@gmail.com

MISYJNE WARSZTATY KATECHETYCZNE

11 września 2021 (sobota) godz. 10.00 – 15.00

Wydział Duszpasterstwa Misyjnego Kurii Metropolitalnej w Krakowie,
ul. Franciszkańska 3

Temat: Misją jest człowiek. Inspiracje Ignacjańskie w animacji misyjnej w szkole i parafii.

Na warsztatach dowiemy się:

- Czym jest duchowość i pedagogika ignacjańska
- W jaki sposób można ją stosować w codziennej pracy z dziećmi i młodzieżą
- W jaki sposób można z niej skorzystać w promocji misji

Warsztaty poprowadzi **o. Zbigniew Szulczyk SJ** – jezuita, katecheta i duszpasterz dzieci i młodzieży. Podczas pracy w Chile poznał działalność wybitnego jezuickiego pedagoga Eduarda Levy SJ. Ojciec Eduardo po wielu latach intensywnej pracy przygotował coroczne spotkania – organizowane oddzielnie dla każdego przedziału wiekowego – które prowadzą dzieci i młodzież ku dojrzałości chrześcijańskiej, wspierają poznanie siebie, pomagają doświadczyć Boga podczas medytacji i we wspólnocie oraz uczyć odpowiedzialnej wolności. O misjach opowiedzą s. Bożena i s. Priscilla z Indii.

Planujemy zorganizować kolejne spotkania warsztatowe w kluczu pedagogiki ignacjańskiej i misyjnej. Terminy zostaną podane w dniu 11 września. Zapisy na formularz zgłoszeniowy zamieszczony jest na stronie internetowej wydziału misyjnego.

PROJEKT “SŁUCHAM SERCA”

Wysłuchaj się w swoje serce i odnajdź prawdę dla swojego życia

Program kształtowania osobowości dla dzieci, młodzieży i dorosłych oparty na duchowości ignacjańskiej i misyjnej.

BÓG SPOTYKA NAS TAM, GDZIE JESTEŚMY

Podstawą spotkań jest Słowo Boże. Bóg mówi do serca człowieka, w każdej chwili, sytuacji i na każdym etapie życia. Rośnie razem z nami. Bóg spotyka nas tam, gdzie jesteśmy i pragnie z nami współpracować niezależnie od tego jacy jesteśmy.

SŁUCHAM SERCA jest to propozycja „drogi” skierowanej do osób począwszy od tych najmłodszych po najstarszych. Ma ona swoje osadzenie w realnej rzeczywistości, która nas otacza i kształtuje. Żyjemy w czasach, które stawiają coraz więcej pytań, a przynoszą coraz mniej odpowiedzi, czasach, gdzie dominuje konsumpcja i sukces, agresja i przemoc, a co za tym idzie doświadczenie pustki duchowej. Pragniemy dotrzeć do ludzi poszukujących prawdy dla swojego życia. Podejmowane tematy będą próbą wychodzenia naprzeciw potrzebom i problemom, których doświadczamy na co dzień. Kontekst misyjny w różnorodny sposób wpisuje się w podejmowane treści i ubogaca w nowe doświadczenia Kościoła, który jest z natury swojej misyjny.

CEL

Celem proponowanej drogi: „Słucham Serca” jest całościowe kształtowanie osoby. Stąd wynikający z wieku podział na obszary wiekowe, które nazwaliśmy

strefami. Punktem wyjścia jest duchowość ignacjańska, która jest wyposażona w odpowiednie narzędzia do odnajdywania Boga i proponowania wartości dla dobra swojego i innych ludzi. Celem nie jest tylko przekazywanie informacji, ale formowanie całej osoby. Głęboka formacja wiary, dążenie do zintegrowania osoby, troska o bezpieczne i zdrowe otoczenie, zaangażowanie w międzykulturowość i służbę misjom oraz postawa gotowości uczenia się przez całe życie – to priorytety, które sobie stawiamy.

ZNAKI CZASU

Do podjęcia tego rodzaju formacji duchowej skłoniło nas wiele współtowarzyszących wydarzeń. Są nimi: Rok Rodziny, Rok św. Józefa, Rok Ignacjański z okazji 500 – lecia od nawrócenia św. Ignacego z Loyoli (20 maja 1521), 400 – lat od jego kanonizacji i współtowarzysza św. Franciszka Ksawerego, 100 lat od śmierci bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, nazywanej Matką Afryki.

Proponowana „droga” koresponduje z nową książką Papieża Franciszka na temat duchowości serca: „Życie Ducha. Bóg przemawia do serca człowieka”. Zawiera ona refleksje Papieża Franciszka dotyczące życia duchowego. Papieskie nauczanie koncentruje się wokół myśli teologicznej i antropologicznej, którą sam Ojciec Święty nazywa «duchowością serca».

W te bezprecedensowe, szczególne znaki czasu, wpisujemy naszą gotowość do prowadzenia dialogu z osobami bez względu na to w jakiej sytuacji życiowej się znajdują. Spotkania, w każdej grupie wiekowej, odbywać się będą on-line na platformie Zoom, a także jest możliwość weekendowych spotkań.

Proponowane strefy:

Strefa Serduszka – wprowadza w świat uczuć, wiary i duchowości – program obejmuje dzieci od 3 do 6 lat.

Strefa Marzeń – wprowadza w świat różnych pragnień – obejmuje dzieci od klasy 1 do 3 Szkoły Podstawowej.

Strefa Poszukiwacza – to przestrzeń ciekawych inspiracji. Mieć oczy do patrzenia i uszy do słuchania. Pójście za wzorami ludzi wielkiego serca – obejmuje dzieci od klasy 4 do 6 Szkoły Podstawowej.

Strefa Walki – to wejście w serce, które jest polem bitwy, gdzie toczy się niesamowita walka. Tu dochodzą do głosu między innymi motywy osobistego działania – obejmuje klasy od 7 do 8 Szkoły Podstawowej.

Strefa Strzelca – to obszar mojego „ja”, służby i świadectwa – obejmuje młodzież Szkół Średnich.

Strefa Wyboru – to przestrzeń decydowania. Całe życie składa się z podejmowania decyzji: iść tam czy gdzie indziej, wybrać ten czy inny zawód, zdecydować się na tego czy innego człowieka jako swojego partnera życiowego, zdecydować się na życie czy przeciw życiu – To strefa dla Studentów.

Strefa Rzeczywistości – to postrzeganie siebie i swoich wewnętrznych poruszeń, aby poznać i rozumieć to, co zasadnicze w człowieku, a także, by w ten sposób znaleźć pogłębiony sposób dojścia do innych – tę strefę rezerwujemy dla Dorosłych, nie będących już studentami czy uczniami. Ćwiczenia duchowe św. Ignacego są filtrem w rozeznawaniu, do którego wzywa nas Bóg.

Strefa Uważności – dla tych, którzy czują lepiej i postrzegają bardziej. To strefa dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Strefa Lidera – Propozycja prowadzenia warsztatów doskonalenia zawodowego dla nauczycieli w trybie zdalnym. Warsztaty prowadzi o. Zbigniew Szulczyk SJ.

Strefa Konkursów – dla dzieci i młodzieży. Konkursy są organizowane w czasie spotkań oraz po zakończeniu poszczególnych etapów formacji.

Strefa Materiałów do pobrania – linki do prezentacji z przeprowadzonych spotkań będą przesyłane bezpośrednio po zakończeniu spotkania.

Z powodu pandemii proponujemy spotkania on-line, które odbywać się będą dla dzieci i młodzieży w godzinach pracy przedszkoli i szkół, dla dorosłych w godzinach wieczornych. Łączymy się na platformie Zoom. Linki do spotkań będą umieszczane na przesłane adresy e-mailowe w formularzu zgłoszeniowym. Każda strefa ma swój formularz zgłoszeniowy.

Współpraca: Ks. Bp Robert Chrząszcz, o. Zbigniew Szulczyk SJ, Siostry Misjonarki św. Piotra Klawera.

Patronat honorowy:

J.E. Ks. Arcybiskup Marek Jędraszewski, metropolita krakowski

Partnerzy:

Liceum Ogólnokształcące Kostka – dyr. o. Tomasz Nogaj SJ

Wydział Duszpasterstwa Rodzin Kurii Metropolitalnej w Krakowie

Ks. Dyr. dr Paweł Gałuszka

Wydział Katechetyczny Kurii Metropolitalnej w Krakowie Ks. Dyr.

Michał Kania.

Grupy Apostolskie Archidiecezji Krakowskiej Ks. Dyr. Marcin Rozmus

Duszpasterstwo Młodzieży – Ks. Dyr. Marcin Filar

Zgłoszenia: Swój udział w spotkaniach można zgłaszać przez cały rok.

Forma zapisów: formularz zgłoszeniowy

Szczegółowe informacje i formularze zgłoszeniowe są zamieszczone na stronie internetowej <https://misje.diecezja.pl/>

Od września 2021 roku wznawiamy spotkania w szkołach on-line, jest też możliwość przyjazdu do szkoły.

DNI SKUPIENIA DLA KATECHETÓW Z RODZINAMI

(z opieką dla dzieci)

Zapraszamy na dzień skupienia z wprowadzeniem w medytację ignacjańską dla rodzin z zapewnioną opieką dla dzieci. Dzieciom w wieku przedszkolnym i szkolnym oferujemy program „Słucham Serduszka”.

- Kiedy: w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca, godz. 10.00-16.00
- Gdzie: Dom Sióstr Misjonarek św. Piotra Klawera, ul. Grabowa 9 Kraków
- Koszt: Ofiara za posiłki oraz za pobyt.
- Zapisy: Formularz zgłoszeniowy na stronie: <https://misje.diecezja.pl/>

DNI SKUPIENIA DLA MŁODZIEŻY

Młodzież zapraszamy na spotkania z duchowością ignacjańską i misyjną. Podstawą spotkań jest Słowo Boże. Bóg mówi do serca człowieka, w każdej chwili, sytuacji i na każdym etapie życia. Rośnie razem z nami. Bóg spotyka nas tam, gdzie jesteśmy i pragnie z nami współpracować niezależnie od tego jacy jesteśmy.

- Kiedy: w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca, godz. 10.00-16.00
- Gdzie: Dom Sióstr Misjonarek św. Piotra Klawera, ul. Grabowa 9 Kraków
- Koszt: Ofiara za posiłki oraz za pobyt.
- Zapisy: Formularz zgłoszeniowy na stronie: <https://misje.diecezja.pl/>

WIECZORY Z BŁ. MARIĄ TERESĄ LEDÓCHOWSKĄ (ONLINE)

Pragniemy podzielić się doświadczeniem charyzmatu, którym żyła bł. Maria Teresa Ledóchowska nazwana przez swych przyjaciół „szaloną na punkcie misji”

- Kiedy: w każdy piątek o godz. 19.30
- Gdzie: tryb online
- Prowadzą: Siostry Misjonarki św. Piotra Klawera
- Zapisy: Formularz zgłoszeniowy na stronie: <https://www.klawerianki.pl/>

Kontakt: s. Bożena Najbar tel 668 688 096

e-mail: bozena.najbar1@gmail.com

INTENCJE PAPIESKIEJ ŚWIATOWEJ SIECI MODLITWY NA ROK 2022

Styczeń: *O wychowanie do braterstwa*

Módlmy się, aby wszystkie osoby, które doświadczają dyskryminacji i prześladowań na tle religijnym, znalazły w społeczeństwach, w których żyją, uznanie własnych praw i godności, która rodzi się z bycia braćmi.

Luty: *Za zakonnice i inne kobiety konsekrowane*

Módlmy się w intencji zakonnice i innych kobiet konsekrowanych - dziękując im za ich misję i odwagę - aby nadal odkrywały nowe odpowiedzi w obliczu wyzwań naszych czasów.

Marzec: *O chrześcijańską odpowiedź na wyzwania bioetyczne*

Módlmy się, abyśmy my, chrześcijanie, w obliczu nowych wyzwań bioetycznych wspierali zawsze ochronę życia modlitwą i działaniami społecznymi.

Kwiecień: *Za pracowników służby zdrowia*

Módlmy się, aby zaangażowanie pracowników służby zdrowia w opiekę nad osobami chorymi i starszymi, szczególnie w krajach najuboższych, było wspierane przez rządy i lokalne wspólnoty.

Maj: *O wiarę dla młodych*

Módlmy się, aby ludzie młodzi, powołani do pełni życia, odkryli w Maryi wzór słuchania, głębię rozeznawania, odwagę wiary oraz poświęcenie się służbie.

Czerwiec: *Za rodziny*

Módlmy się w intencji rodzin chrześcijańskich na całym świecie, aby dzięki konkretnym gestom przeżywały bezinteresowność miłości oraz świętość w codziennym życiu.

Lipiec: *Za osoby starsze*

Módlmy się w intencji osób starszych, które są korzeniami i pamięcią narodu, aby ich doświadczenie i mądrość pomagały najmłodszym patrzeć w przyszłość z nadzieją i odpowiedzialnością.

Sierpień: *Za małych i średnich przedsiębiorców*

Módlmy się, aby mali i średni przedsiębiorcy, poważnie dotknięci kryzysem gospodarczym i społecznym, znaleźli środki niezbędne do kontynuowania swojej działalności w służbie społeczności, w których żyją.

Wrzesień: *O zniesienie kary śmierci*

Módlmy się, aby kara śmierci, która godzi w nienaruszalność i godność osoby, została zniesiona w ustawodawstwie wszystkich państw świata.

Październik: *O Kościół otwarty na wszystkich*

Módlmy się, aby Kościół, wierny Ewangelii i odważny w jej głoszeniu, był miejscem solidarności, braterstwa i otwartości, doświadczając coraz bardziej synodalności.

Listopad: *Za dzieci, które cierpią*

Módlmy się, aby dzieci, które cierpią - te, które żyją na ulicy, ofiary wojen, sieroty - miały dostęp do edukacji i mogły na nowo zaznać uczucia ze strony rodziny.

Grudzień: *Za organizacje wolontariatu*

Módlmy się, aby organizacje wolontariatu i zajmujące się promocją człowieka znalazły osoby pragnące angażować się na rzecz dobra wspólnego oraz aby szukały wciąż nowych dróg współpracy na poziomie międzynarodowym.

*Watykan, 9 stycznia 2021 r.
papież Franciszek*

Ofiary zebrane podczas kolędowania misyjnego prosimy przesłać na następujący adres:

Kuria Metropolitalna
31-004 Kraków, ul. Franciszkańska 3
nr konta: 88 1240 2294 1111 0000 3722 9887
z dopiskiem: KOLEŃNICY MISYJNI

SPIS TREŚCI

Błogosławieństwo Ks. Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego	3
Wprowadzenie	5
Kolędujemy dla dzieci w Kazachstanie, Uzbekistanie i Kirgistanie.....	6
Katecheza: Ewangelizacja przez inkulturację - Misje wśród Kazachów....	13
Liturgia w dniu rozesłania Kolędników Misyjnych	20
Z kolędą misyjną w domu	22
Sprawozdania z Kolędowania Misyjnego 2020/2021	24
Regulamin Konkursu plastycznego „Droga do świętości św. Ignacego Loyoli”	31
Regulamin Quizu Misyjnego „Obecny na całym świecie – św. Ignacy Loyola”	35
Archidiecezjalne Spotkanie Kolędników Misyjnych	36
Zgłoszenie na spotkanie kolędników	37
Misyjne Warsztaty Katechetyczne	37
Projekt „Słucham Serca”	38
Dni skupienia	41
Intencje Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy na Rok 2022	42
Spis treści	44

Druk ukończono w sierpniu 2021 r.

Kraków Prokocim
Par. Matki Bożej
Dobrej Rady

Kraków
Par. Matki Bożej
Ostrobramskiej

Skawina, Par. Świętych Apostołów
Szymona i Judy Tadeusza

Nowy Targ, Par. św. Jana Pawła II

Koźmice Wielkie

Dobrym słowem i wesołym śpiewem przy dźwiękach strun **ukulele** sprawiliśmy, że **Boże Narodzenie** przyjęło konkretny wymiar **miłości wcielonej**. Była radość, dobroć, życzliwość, były serca wrażliwe na drugiego człowieka, zwłaszcza na **potrzeby tych najmniejszych**, żyjących na drugim krańcu świata.

Aneta Foryś

Kraków Prokocim, Kaplica pw. św. Mikołaja z Tolentino